

چک‌هایی که دولت سیزدهم باید پاس کند!

دولت دوازدهم از نیمه سال ۱۳۹۶ تا نیمه سال ۱۴۰۰ که پایان کارش محسوب می‌شود نه تنها برای تأمین هزینه‌هایش اوراق مالی منتشر کرده بلکه برای تسویه اوراق قبلی نیز به انتشار اوراق متوصل شده بود. از این رو بار سنگینی را به دولت کنونی تحمیل کرده است.

که پرداختن به آنها در این نوشتار کوتاه ممکن نیست. اما ارائه بحثی مختصر در باره انتشار اوراق، هم به دلیل رویکرد خاص دولت سیزدهم به این موضوع و هم میزان انتشار اوراق دولت دوازدهم و پیامدهای آن برای دولت کنونی خالی از لطف نخواهد بود.

بعلاوه، حضور میلیونی دو سال اخیر شهروندان در بازار سرمایه بر اهمیت رویکرد دولت در رابطه با اوراق مالی دوچندان افزوده است، زیرا به لحاظ نظری

بدون کسری در عمل به ندرت اتفاق می‌افتد. بنابراین، اینکه میزان کسری چقدر باشد یکی از معیارهای مهم سنجش مهارت بودجه‌بندی دولت‌ها است. وقتی دخل و خرج‌ها با یکدیگر نخواند و تراز عملیاتی بودجه منفی شود دولت‌ها به استقراض از بانک مرکزی، برداشت از ذخایر صندوق توسعه ملی، درآمدهای نفتی و از جمله چاپ و انتشار اوراق مالی اقدام می‌کنند. هرکدام از این موارد تبعات اقتصادی و اجتماعی خاص خودش را دارد.

شاید به جرأت بتوان گفت که لایحه بودجه، که هر ساله به مجلس شورای اسلامی تقدیم می‌شود مهمترین سند اقتصادی کشور به شمار می‌رود و دولت‌ها همه دانش، منطق و توان اقتصادی خود را در آن به نمایش می‌گذارند. بودجه‌ای خوب است که دخل و خرج در آن با یکدیگر همخوانی داشته باشد. یعنی درآمدهای واقعی کفاف هزینه‌ها را بدهد، دچار کسری نشود و دولت مجبور نباشد که به استقراض روی بیاورد. اما تجربه نشان داده که بودجه